

drejer sig om. Denne Garveekstrakt kostede i 1913—14: 26 Øre pr. kg. Det sidste Indkøb, som er gjort her til Landet i Hull i England, er til en Pris af 2 Kr. 10 Øre pr. kg. De danske Kohuder, som benyttes til lettere Saalelåder og til Overlåder, kostede i Juli 1913 omtrent 1 Kr. 30 Øre pr. kg. De sank saa i Juli 1914 til 1 Kr. pr. kg; men derefter steg de bestandig, indtil de i December 1916 kostede 2 Kr. 40 Øre pr. kg. De er igen sunket noget og atter gaaet lidt op, og deres nuværende Pris er 1 Kr. 90 Øre pr. kg. Men det er ikke det, der er afgørende for Læderprisen. Man maa tage Hensyn til Prisstigningen paa næsten alle Materialier, der anvendes til Fremstilling af Læder. Det er saaledes oplyst for mig, at Talgprisen i 1913 var 65 Øre pr. kg, i 1914: 60—70 Øre, i 1915: 1 Kr. 45 Øre, i 1916: 1 Kr. 60 Øre og i 1917: 1 Kr. 80 Øre pr. kg. Tranpriserne var i 1913—14: 32 Øre, men er nu 2 Kr. pr. kg. Degras kostede i 1913—14: 30 Øre, men nu 1 Kr. 10 Øre til 1 Kr. 40 Øre. Marseillesæben kostede i 1913—15: 55 Øre til 1 Kr., men nu fra 1 Kr. til 1 Kr. 80 Øre. Andre Stoffer, som anvendes ved Behandling af Huder til Læder, som Svovlsyre, er steget til det seksdobbelte. Det samme er Saltsyre. Salmiakprisen er i Krigsaarene steget fra 30 Øre til 2 Kr., Stenkalk til det tredobbelte, Salt til det firedobbelte, Farvestoffer til det tidobbelte. Saaledes er der en enorm Prisstigning, som man maa tage Hensyn til ved saa godt som alle de Ting, der bruges til Fremstilling af Læder. Hvis man ikke tager dette i Betragtning, kommer man selvfølgelig til en uretfærdig Dom om, hvorvidt de nuværende Priser paa Læder er begrundede. Kulprisernes Stigning har ogsaa nogen Betydning, og den er jo velbekendt.

Det ærede Medlem fra Møen (Jessen) spurgte mig, om det Rygte, der var kommet ham for Øre, var sandt, at man nu i Justitsministeriet syslede med den Tanke at udskyde den nye Retsplejeordnings Ikrafttræden udover den 1. Oktober 1919. Jeg ved ikke, hvorpaa dette Rygte støtter sig. Personlig har jeg en Gang i Sommer ved et Møde offentligt udtalt, at det nu maatte anses for fastslaaet, at Retsplejereformen skulde træde i Kraft den 1.

Oktober 1919. Og paa et Møde af Underdommere, som nylig holdtes her i Byen, havde Departementschefen i Justitsministeriet Lejlighed til at fremsætte den samme Udtalelse. Udviklingen har været den, at man fra først af haabede at kunne bringe de Lokaler til Veje, som er nødvendige, for at den nye Retsplejeordning kan udfolde sig fuldt ud med Hensyn til sit ydre Apparat. Da Krigen udbrød, opstod der Fare for, at det ikke skulde kunne lykkes, og i Sommer kunde man anse det for givet, at det ikke vilde kunne lykkes. Der var da een af to Veje at vælge, at udsætte — ja, man behøvede ikke at tage Bestemmelse derom, men lade Forholdene udvikle sig saaledes, at Resultatet faktisk blev en Udsættelse af den nye Retsplejeordnings Ikrafttræden, indtil de nye Bygninger var tilvejebragte — eller at undersøge, om det ikke var muligt for en Tid at presse det nye Apparat ind i ganske vist ikke fyldestgørende Lokaler, men dog Lokaler, som man med noget Besvær kunde anvende. En saadan Undersøgelse har fundet Sted og gav det Resultat, at man maa anse det for muligt at sætte Retsplejeordningen i Kraft den 1. Oktober 1919, uagtet de nye og fyldestgørende Lokaler paa ingen Maade vil kunne være færdige til den Tid. Det er dog en Forudsætning, at denne høje Forsamling flytter til Christiansborg saa betids, at denne Bygning vil kunne være gjort i Stand til sin nye Bestemmelse inden den 1. Oktober 1919; men om at dette vil ske, kan der ikke være nogen Tvivl.

Det ærede Medlem fra Møen (Jessen) talte desuden om Loven om borgerligt Ægteskab og flere Lovbestemmelser af familieretlig Natur. Jeg vil samle, hvad jeg kunde have at sige dertil, i een Bemærkning, den nemlig, at det efter min Overbevisning er rigtigst at afvente en Rigsdag, som Kvinderne har haft Valgret til, inden vi tager de overordentlig store familieretlige Spørgsmaal op, som i høj Grad trænger til at fremmes her i Landet, og som er saa udmærket forberedte ved den skandinaviske Familieretskommissions udmærkede Arbejde.

Det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen) omtalte Statstjenestemændenes Forhold og udbad sig Ministeriets Mening